

gare, quod Romana Archiva in gestis Provincialibus, & inscriptiones publicæ ministrabant. Eadem verò Archiva, & marmora, & indiculi, & historiae adhuc integræ labente quarto Christi sæculo, quo Eusebius, & Hieronymus florabant, apertum ostendebant hoc ipsum lumen temporum Auctori Catalogi sub Liberio, cujus de documentis chronologicis inquirere duxi non omittendum.

20. Gradum hinc faciam ad cognoscendam, & aliis comprobendam certitudinem atque auctoritatem cæterarum rerum, quæ in utroque Catalogo memorantur. Ordinationes Presbyterorum, & Diaconorum Urbis, necnon Episcoporum hinc transmissorum ad alias Ecclesias vel fundandas vel gubernandas, obtinent locum potiore, cum in singulis Pontificibus reperiantur. Videndum igitur est, qui fieri potuerit, ut per tria priora sæcula à Christi Domini Passione tam diligenter numeratas repererint ordinationes in Ecclesia Romana Auctores secundi Catalogi, pertinentis ad ætatem Felicis quarti, & Justiniani.

Nemo negaverit, ab exordio Mosaicæ legis fuisse consignatum annum ac diem erectionis tabernaculi, ejusque consecrationis, simulque Aaronis Pontificis, & Filiorum ejus Sacerdotum Exodi capite xl. *Locutusque est Dominus ad Moysen dicens: mense primo, prima die mensis eriges tabernaculum testimonii, & pones in eo Arcam &c. Applicabisque Aaron, & filios ejus ad fores tabernaculi testimonii, & lotos aqua indues sanctis vestibus, ut ministrant mibi, & unctio eorum in sacerdotium æternum proficiat. Fecitque Moyses omnia quæ præceperat Dominus. Igitur mense primo anni secundi prima die mensis collocatum est tabernaculum. Erexitque Moyses illud &c. Laveruntque Moyses, & Aaron ac filii ejus manus suas & pedes cum ingrederentur tentum fæderis, & accederent ad altare, sicut præceperat Dominus Moysi.* Nec tantummodo in sacris literis consignatus est dies consecrationis Aaronis primi Pontificis summi, verum & ejusdem obitus dies, mensis, & annus, & filii Eleazari successio & inauguratio ad maximum Sacerdotium expressè memoratur Numerorum cap. xxxiii. vers. 38. *Ascenditque Aaron Sacerdos in montem Hor jubente Domino: & ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis filiorum Israël ex Ægypto, mense quinto, prima die mensis, cum esset annorum centum viginti trium.* Inde incipit Pontificatus Eleazari filii Aaron. Domino enim præcipiente Moyses spoliavit Aaron vestibus suis, & induit eis Eleazarum, ut refertur Numerorum xx. Et tunc Aaron decessit è vita collectus ad patres suos. Epocham Sacerdotii summi Mosaicæ legis diligenter relatum in divinas literas cum animadverterent nostri Pontifices Chri-

stiani, censuerunt non minori cura esse referendam in Ecclesiæ tabulas dedicationem Cathedralis, quæ responderet erectioni Tabernaculi; ac statuerunt cujuslibet Episcopi ordinationis diem annua memoria celebrare, quæ Aaronis consecrationi compararetur. Quin etiam in ritualibus libris vetustissimis, & in Canonibus Conciliorum conspicimus, fuisse assignatas certas preces cuique Sacerdoti secundi ordinis, nempe Presbytero, ut annuo sacrificio recoleret diem suæ ordinationis: quas preces edidit Cardinalis Thomas libro 3. Sacram. Rom. Ecclesiæ pag. 211. hoc titulo: *Oratio in natali presbyteri, qualiter sibi missam debeat celebrare.*

Cum itaque, & mos vetustissimus fuerit Sacerdotum prioris fœderis, ut consignarent diem inaugurationis, & obitus publicis tabulis, & in exordio Sacerdotii novi fœderis dies natalis Cathedralis non minus quàm natalitius martyrii in Petro sit adnotatus; eaque ratio sit habita in successoribus Petri, & ad Episcopos minorum Urbium derivata sit, imò & in presbyteri consecratione adhibita deprehendatur; quis dubitet à Notariis Ecclesiæ Romanæ hæc potissimum documenta in literas relata, & in Archivis custodita, unde postmodum catalogi, & diptycha, & indiculi sunt collecti?

21. Romæ verò accuratius curatas, & consignatas fuisse ordinationes Christiani ac verè divini Sacerdotii quis inficiabitur, qui obiter, etiam profanos Antistites ethnicarum superstitionum apud Romanos tanto in pretio fuisse habitos, ut cooptationes eorum inculperentur nummis, marmoribus, aris, tam in Augustis universi imperii moderatoribus, cum occuparent deorum suorum maximum Pontificatum, quàm in privatis quibusque minus aliquod Sacerdotium adeptis? Omitto, annales Pontificum, eorumque libros linteos esse primam originem Romanæ historiæ, ut in libro secundo de oratore memorat Marcus Tullius: *erat historia nil aliud nisi annalium confectio: cujus rei, memoriaeque publicæ retinendæ causa, ab initio rerum Romanarum usque ad P. Mucium Pontificem maximum res omnes singulorum annorum mandabat literis Pontifex Maximus, efferebatque in album, & proponebat tabulam domi, potestas ut esset populo cognoscendi, ii qui etiam nunc annales maximi nominantur.* Satis fuerit inspicere tabulas cooptationum ad sacerdotia, quæ supersunt apud Gruterum descriptæ è marmoribus Romanis fol. ccc. & apud Panvini in fastis ad annum Urbis DCCCCXLII. Præter anni notam per Collegia Consulium indicatam, incisæ est etiam Epochæ annorum ab Urbe condita. Fragmentum dabo ex collectione Excell. Domini Alexandri Albani.

.. COELIO APOLLINARE COS
P. R. C. A. DCCCCXXII
Q. CLODIVS MARCELLINVS
COOPTATVS
T. AELIO CILONE II. FLABIO LIBONE...
P. R. C. A. CCCCL
M. VALERIVS PAETVS AQVIL....
COOPTATVS
C. IVNIO ASPRO II. C. IVLIO ASPRO...
P. R. C. A. DCCCCXLX...
FAVSTINIANVS
COOPTATVS
..... AVG. III ET COMA....
P. R. C. A. DCCCCCLXX...